

ROZHODNUTÍ

Kárný senát Nejvyššího správního soudu jakožto soudu kárného složený z předsedy senátu JUDr. Jiřího Zavázala, členů JUDr. Tomáše Langáška, LL.M. (soudce zpravodaj) a Mgr. Michaela Květa a přísedících JUDr. Jana Jakovce, Mgr. Lukáše Trojana a JUDr. Olgy Rosenkranzové, Ph.D., projednal v ústním jednání dne 10. 1. 2022 návrh navrhovatelky: **předsedkyně Městského soudu v Praze JUDr. Jaroslava Pokorná**, sídlem Spálená 2, Praha 2, na zahájení kárného řízení o kárné odpovědnosti soudkyně ze dne 2. 8. 2021, došlý kárnému soudu dne 4. 8. 2021, proti kárně obviněné: **Mgr. Ing. Silvie Svobodová, soudkyně Městského soudu v Praze**, a rozhodl

t a k t o :

Mgr. Ing. Silvie Svobodová,

nar. X,

soudkyně Městského soudu v Praze,

s e u z n á v á v i n n o u

podle § 19 odst. 1 zákona č. 7/2002 Sb., o řízení ve věcech soudců, státních zástupců a soudních exekutorů,

ž e

vědomě porušila své povinnosti vyplývající z § 54 odst. 3 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve spojení s § 79 odst. 1 a § 80 odst. 1 zákona č. 6/2002 Sb., o soudech, soudcích, přísedících a státní správě soudů a o změně některých zákonů (zákon o soudech a soudcích), tím, že stran rozsudků vyhlášených dne 27. 1. 2021 ve věcech vedených u Městského soudu v Praze pod sp. zn. 9 A 180/2016 a 9 A 181/2016 oslovila v budově soudu dne 1. 3. 2021, který byl posledním dnem zákonné jednoměsíční pořádkové lhůty k vyhotovení rozsudků podle § 54 odst. 3 soudního řádu správního, referentku soudní kanceláře paní L. H. a požádala ji o pomoc v souvislosti s uvedenou lhůtou a byla srozuměna s tím, že L. H. v jednacím kalendáři v elektronické aplikaci ISVKS vyznačila datum předání a vypravení písemných vyhotovení rozsudků dne 1. 3. 2021, aniž fakticky písemná vyhotovení rozsudků soudní kanceláři předložila, a rozsudky pak v konečném znění vyhotovila a předala soudní kanceláři k vypravení účastníkům řízení až dne 2. 3. 2021,

t e d y

zaviněně porušila povinnosti soudkyně a ohrozila důvěru ve spravedlivé rozhodování soudů.

T í m s p á c h a l a k á r n é p r o v i n ě n í

podle § 87 odst. 1 zákona o soudech a soudcích, avšak podle § 88 odst. 3 téhož zákona se

o d u l o ž e n í k á r n ě h o o p a t ř e n í u p o u š t í,

protože projednání kárného provinění je postačující.

O d ů v o d n ě n í :

I. Návrh na zahájení kárného řízení

[1] Předsedkyně Městského soudu v Praze (dále též „navrhovatelka“) podala podle § 8 odst. 2 písm. f) zákona č. 7/2002 Sb., o řízení ve věcech soudců, státních zástupců a soudních exekutorů (dále též „kárný zákon“), dne 4. 8. 2021 k Nejvyššímu správnímu soudu jakožto soudu kárnému návrh na zahájení kárného řízení, datovaný dnem 2. 8. 2021, proti soudkyni tohoto soudu Mgr. Ing. Silvií Svobodové (dále též „kárně obviněná“ nebo „soudkyně“). Obvinila ji, že se dopustila kárného provinění podle § 87 odst. 1 zákona č. 6/2002 Sb., o soudech, soudcích, přísedících a státní správě soudů a o změně některých dalších zákonů (zákon o soudech a soudcích), tím, že ve věcech vedených u Městského soudu v Praze pod sp. zn. 9 A 180/2016 a 9 A 181/2016, v nichž vyhlásila rozsudky shodně dne 27. 1. 2021, instruovala referentku soudní kanceláře tak, aby v jednacím kalendáři vyznačila datum vypravení písemného vyhotovení rozsudku dne 1. 3. 2021, aniž by fakticky písemné vyhotovení rozsudku kanceláři předložila. Rozsudek pak vyhotovila a předala k vypravení účastníkům řízení až dne 2. 3. 2021. Uvedeným postupem porušila kárně obviněná podle navrhovatelky § 54 odst. 3 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen „s. ř. s.“), ve spojení s § 79 odst. 1 a § 80 odst. 1 zákona o soudech a soudcích.

[2] Navrhovatelka v odůvodnění kárného návrhu uvedla, že kontrola vypravování rozhodnutí byla provedena z důvodu zjištění praxe spočívající v manipulaci s údaji o vypravení rozhodnutí kanceláři v aplikaci ISVKS. Kontrolou bylo zjištěno, že soudkyně ve věcech označených ve výroku tohoto rozhodnutí požádala dne 1. 3. 2021 referentku soudní kanceláře, aby v aplikaci ISVKS – jednacím kalendář – vyznačila vypravení rozhodnutí dne 1. 3. 2021. Písemná vyhotovení však kárně obviněná předala kanceláři až 2. 3. 2021, kdy byla také kanceláři vypravována.

[3] Původní zjištění vyplynulo z porady pracovníků administrativy správního úseku Městského soudu v Praze konané dne 26. 5. 2021. Na poradě místopředseda Městského soudu v Praze (dále též „místopředseda“) pracovníky důrazně upozornil na nepřípustnost uvádění nepravdivých údajů v aplikaci ISVKS, a to bez ohledu na to, zda jsou o takový přístup požádání soudcem. Pracovníci administrativy byli rovněž vyzváni k případnému oznámení takové praxe soudců dozorčí úřednici. Na základě této výzvy referentka soudní

kanceláře sdělila dozorčí úřednici, že v době, kdy zastupovala jinou referentku v kanceláři soudního oddělení 9 A, Ad, Af, se za ní dostavila kárně obviněná s tím, že jí končí lhůta k vypravení rozhodnutí, a požádala ji, aby v aplikaci ISVKS – jednacím kalendář – vyznačila vypravení rozhodnutí dne 1. 3. 2021, aniž písemné vyhotovení rozhodnutí skutečně předala. Referentka žádosti vyhověla, přičemž písemné vyhotovení bylo kanceláři předáno až 2. 3. 2021, kdy bylo také vypraveno.

[4] V návaznosti na to provedl místopředseda dne 28. 6. 2021 s danou referentkou pohovor, přičemž referentka popsaný průběh potvrdila a doplnila, že za vyhovění žádosti dostala od kárně obviněné čokoládu. Rovněž předložila místopředsedovi e-mailovou komunikaci se soudkyní, z níž vyplývá, že soudkyně zaslala písemná vyhotovení rozhodnutí dne 2. 3. 2021. Místopředseda soudu si následně na den 29. 6. 2021 pozval k pohovoru také kárně obviněnou, jež k okolnostem vypravení rozhodnutí v předmětných věcech uvedla, že si již nic nepamatuje. Na dotaz, zda kancelář instruovala, aby vyznačila vypravení rozsudků s tím, že je dodá později, zopakovala, že si již nepamatuje, a dodala, že „neříká ani ano, ani ne“.

[5] Navrhovatelka dále vyzdvihla, že účastníci řízení na základě § 54 odst. 3 s. ř. s. důvodně předpokládají, že rozhodnutí v jejich věci bude vyhotoven v měsíční, případně prodloužené lhůtě. Obdržení písemného vyhotovení rozhodnutí přitom není formalitou, nýbrž významným okamžikem, neboť zásadně v písemném vyhotovení rozhodnutí se mají účastníci možnost seznámit s úplnou argumentací soudu a po zvážení těchto důvodů mají možnost podat opravný prostředek. Prodlení při vyhotovení rozhodnutí potom bezesporu prodlužuje soudní řízení. V daném kontextu odkázala navrhovatelka na judikaturu kárného soudu, dle níž je vyhotovení písemného konceptu rozhodnutí tak, aby byla dodržena zákonná lhůta, prvořadým úkolem soudce, a to nehledě na jeho případné přetížení. Za tím účelem soudy vedou příslušnou evidenci lhůt, v nichž jsou rozhodnutí soudů vyznačována takovým způsobem, aby bylo zřejmé, zda jsou písemná rozhodnutí ve lhůtách vypravována.

[6] Lživé zaznamenávání lhůt do kalendáře jednání s cílem obejít pravdivost a smysl evidence narušuje dle navrhovatelky jistotu v důvěryhodnost evidence/systému ISVKS, což znemožňuje transparentní vnímání rozhodných okolností svědčících o práci soudu, resp. soudce. Úmyslné manipulování se zásadními údaji v ISVKS označila navrhovatelka za podvodné jednání s cílem zastřít kvalitu práce soudce, přičemž je otázkou, zda soudce, který je schopen takového jednání, je zárukou nestranného a spravedlivého postupu v jemu přidělených věcech. Jinými slovy, zda má morální předpoklady pro výkon funkce soudce. Podle navrhovatelky tomu tak není – fakticky se jedná o zásadní diskvalifikační moment pro výkon funkce soudce.

[7] Navrhovatelka rovněž konstatovala, že popsané jednání je neuctivé vůči pracovníci soudní kanceláře a vykazuje znaky zneužití moci. Soudce je totiž pro pracovníky kanceláře autoritou, přičemž personál je povinen plnit pokyny soudce a zároveň se mu snaží vyjít vstříc, takže korektní vztahy mezi administrativou a soudci jsou velmi důležitým elementem pro kvalitní práci obou jmenovaných složek. Kárně obviněná učinila referentku fakticky spoluzodpovědnou za své jednání, avšak ta by bez impulsu soudkyně údaje v aplikaci ISVKS nefalšovala. Jednání kárně obviněné dle navrhovatelky snižuje také důvěru v odborné a spravedlivé rozhodování soudu,

výrazně snižuje důstojnost soudce a soudcovského stavu. Je-li administrativa soudu konfrontována s podvodným jednáním soudce, musí být důvěra v odborné a spravedlivé rozhodování nepochybně otřesena.

[8] K osobě kárně obviněné navrhovatelka uvedla, že jde již o zkušenou soudkyni, jež byla k Městskému soudu v Praze na úsek správního soudnictví přeložena k 1. 6. 2019. Soudkyně však má výrazné problémy s plněním povinností soudce, pokud jde o dodržování lhůt k vyhotovení soudních rozhodnutí a jejich odeslání účastníkům řízení. V tomto kontextu byla kárně obviněné dne 30. 4. 2021 udělena výtka. I když je dle navrhovatelky jednání soudkyně podvodné a lze obecně uvažovat i o uložení kárného opatření odvolání z funkce soudce, nedošlo k němu v masivním rozsahu a rozhodnutí byla kanceláři předána k vypravení následující den. Navrhovatelka tudíž navrhla uložení kárného opatření snížení platu o 30 % na dobu jednoho roku.

[9] Navrhovatelka kárnému soudu navrhla provedení těchto důkazů:

- A. soudní spisy ve věcech 9 A 180/2016 a 9 A 181/2016,
- B. kontrolní spis Spr 1921/2021,
- C. záznam o pohovoru s referentkou L. H. ze dne 28. 6. 2021,
- D. záznam o pohovoru s kárně obviněnou ze dne 29. 6. 2021,
- E. e-mailová komunikace mezi kárně obviněnou a referentkou L. H.,
- F. výslech referentky L. H.,
- G. výtka ze dne 30. 4. 2021 č. j. Spr 1303/2021.

II. Další průběh řízení

[10] Kárný soud zaslal kárně obviněné návrh na zahájení řízení a poučil ji o jejích právech podle § 12 a 13 kárného zákona. Kárně obviněná se však před ústním jednáním k obsahu návrhu nevyjádřila. Navrhovatelka nicméně doručila dle 31. 8. 2021 kárnému soudu přípis se sdělením, že se nebrání jednání o vině a kárném opatření s kárně obviněnou, a požádala o poskytnutí časového prostoru k jednání s tím, že o výsledku bude informovat ve lhůtě tří týdnů. Dne 17. 9. 2021 doručila navrhovatelka kárnému soudu další přípis, z něhož vyplynulo, že vzhledem k negativnímu stanovisku soudkyně k eventuálnímu uzavření dohody o vině a kárném opatření jednání neprobíháji.

[11] Jelikož byly ve věcech sp. zn. 9 A 180/2016 a 9 A 181/2016 podány kasační stížnosti, kárný soud si předmětné soudní spisy vyžádal od příslušných senátů Nejvyššího správního soudu. Dále si kárný soud kromě již uvedených vyžádal následující důkazy:

- H. osobní spis kárně obviněné,
- I. stanovisko soudcovské rady Městského soudu v Praze k osobě kárně obviněné,
- J. pracovní hodnocení kárně obviněné od místopředsedy Městského soudu v Praze.

III. Ústní jednání

[12] Na jednání dne 10. 1. 2022 nejprve zástupce navrhovatelky (místopředseda Městského soudu v Praze pro správní úsek Mgr. Aleš Sabol) přednesl kárný návrh. Odkázal na písemné vyhotovení návrhu a shrnul jeho podstatný obsah. Poukázal na to, že stanovisko kárně obviněné k věci dosud není známo. Uvedl, že navrhovatelka vnímá

rozdíl v počtu útoků i v časových souvislostech této věci oproti podobné věci rozhodované nedávno jiným kárným senátem (sp. zn. 13 Kss 4/2021, věc *Michorová*, pozn. soudu). Na výzvu k uzavření dohody o vině a kárném opatření reagovala kárně obviněná negativně. Rozdíl mezi vyznačením vypravení rozsudku v ISVKS a jeho skutečným odesláním nebyl významný, navrhovatelka přesto považuje jednání kárně obviněné za závažné, neboť vykazuje rysy podvodu, jeho cílem bylo zakrýt porušení povinností soudce. Kárně obviněná jednala přímo v souvislosti s výkonem funkce v době, kdy věděla, že vedení soudu řeší překračování lhůt pro vyhotovování rozhodnutí. Zástupce kárné navrhovatelky setrval na navrženém kárném opatření (tj. snížení platu o 30 % na dobu jednoho roku s tím, že lze uvažovat o odvolání z funkce soudkyně), přičemž uvedl, že soudkyně neprojevila žádnou sebereflexi.

[13] Kárně obviněná v rámci vyjádření k návrhu uznala, že se dopustila pochybení, ohradila se však proti formulaci uvedené v kárném návrhu, že referentku instruovala, s tím, že šlo spíše o prosbu či žádost, a proti tvrzení, že rozsudky vypracovala až dne 2. 3. 2021. Namítla, že popis skutku neodpovídá listinným důkazům ani odůvodnění návrhu, chybí v něm vymezení místa a času spáchání kárného provinění. Zdůraznila, že její pochybení je jen evidenčního charakteru.

[14] Soudce zpravodaj následně seznámil strany s dosavadním průběhem řízení. Zdůraznil, že předmětem řízení není překročení lhůty pro vyhotovení rozhodnutí, nýbrž jednání, které mělo toto pochybení skrýt. Účastníci řízení označili za nesporné, že lhůta k vyhotovení rozsudků v obou posuzovaných věcech končila v pondělí dne 1. 3. 2021 a že písemná vyhotovení obou rozhodnutí kárně obviněná předala kanceláři v úterý dne 2. 3. 2021 ráno.

[15] V rámci dokazování kárný senát nejprve provedl výslech kárně obviněné (**důkaz K**).

[16] Kárně obviněná vypověděla, že se dne 1. 3. 2021 s L. H. viděla poprvé, musela se ptát na její jméno. Do kanceláře umístěné v suterénu přišla až kolem druhé hodiny odpoledne, do té doby byla doma s dcerou, která měla distanční výuku. Zajištění hlídání pro dceru pro ni bylo obtížné. Tehdy byla navíc zastupující soudkyní v senátu 15 A a musela si organizovat práci podle jeho potřeb. Kárně obviněná měla ten den více věcí k vypravení, většinu z nich vypravila. Ve věcech 9 A 180/2016 a 9 A 181/2016 měla vyhotovené koncepty v rozsahu asi 95 % konečného rozsudku. S vytištěnými koncepty se šla zeptat referentky na její pracovní dobu, neboť podle jejích zkušeností mají referentky pracovní dobu odlišnou od soudců. S ohledem na zkušenosti z podzimu 2020 kárně obviněná věděla, že nemůže žádat o prodloužení doby k vyhotovení rozsudků, protože by jí místopředseda soudu nevyhověl, přestože důvody pro překročení lhůty byly závažné (soudkyně vyřizovala věci ve svém senátu i v senátu 15 A). Paní H. jí sdělila, že končí dřív, na což kárně obviněná reagovala tím, že by rozsudky měla vypravit, zřejmě paní H. požádala o pomoc, což vyústilo v to, že rozsudky byly vyznačeny jako vypravené dne 1. 3. 2021. Kárně obviněná měla rozsudky v podstatě napsané, pouze je kanceláři doručila se zpožděním v řádu hodin. Z konceptů, které měla u sebe, paní H. opsala číslo listu, které vložila do aplikace, kárně obviněná si to nijak neověřovala, v systému se neorientuje, paní H. věřila. Spisy donesla na kancelář dne 2. 3. 2021 odpoledne, paní H. je vypravila v ten den dopoledne na základě elektronické verze. K žádné nesrovnalosti ve spisové

dokumentaci nedošlo, účastníci řízení nemohli být nijak uvedeni v omyl, do ISVKS nemají přístup. Kárně obviněná zopakovala, že rozsudky vyhotovila již dne 1. 3. 2021 a 2. 3. 2021 je předala k vypravení. Své pochybení si uvědomuje a lituje ho. Nikdy předtím ani poté se ničeho podobného nedopustila. Následující měsíc, kdy byla ve stejné situaci, požádala místopředsedu soudu o prodloužení lhůty k vypravení rozhodnutí o několik dní, splnila podmínky, které jí místopředseda stanovil, a měla za to, že její žádosti bylo vyhověno. Tato věc se však následně objevila ve výtce, která byla kárně obviněné uložena za překračování lhůty k vyhotovení rozhodnutí, přičemž kárně obviněná následně zjistila, že žádost o prodloužení lhůty ve spise vůbec není. Je tedy zjevné, že ani v posuzovaných věcech by místopředseda její žádosti o prodloužení lhůty nevyhověl. Kárně obviněná dále zdůraznila, že jí bez jakéhokoli vysvětlení nebyl přidělen asistent přesto, že o něj opakovaně žádala, po nástupu na správní úsek převzala senát s desítkami věcí starších tří let a někteří služebně mladší kolegové asistenty mají.

[17] K dotazům soudce zpravodaje a dalších členů kárného senátu kárně obviněná uvedla, že paní H. sdílela kancelář s více osobami, ale už si není jistá. Rozsudky, se kterými šla 1. 3. 2021 za paní H., nebyly hotové. Když od ní odcházela, věděla, že paní H. něco udělala na počítači. Nevěděla co přesně, nicméně měla za to, že je věc vyznačena v pořádku. Nevzpomíná si, proč rozsudky poslala až 2. 3. 2021 ráno. Pracovala doma na vzdálený přístup, který ne vždy fungoval bezchybně, připojení padalo, zřejmě se nemohla připojit, když se snažila rozsudky poslat 1. 3. 2021 večer. Za to, že jí vyšla vstříc, paní H. poděkovala a dala jí nějakou pozornost, pravděpodobně čokoládu. Proti výtce, kterou jí uložila kárná navrhovatelka, se nebránila z koležiality a loajality k vedení soudu. Dále uvedla, že se na jednání s místopředsedou k věci více nevyjadřovala, protože to s ohledem na postup vedení soudu vůči ní i jiným soudcům považovala za zbytečné, zpětně to nehodnotí jako správný postup. Pracovní doba administrativy soudu je do půl páté. To, zda nemá paní H. kratší pracovní dobu, kárně obviněná zjišťovala proto, že by případně rozsudky vypravila ještě týž den, referentky občas soudcům vycházejí vstříc. Rozhodnutí v tu chvíli nebyla v čistopise, ale byla hotová, kárně obviněná je chtěla jen projít. Má ale dojem, že jí paní H. řekla, že končí dřív. Už si přesně nevzpomíná, o co paní H. požádala, vysoce pravděpodobně jí sdělila, že rozsudky jsou k vypravení, a zeptala se, jestli by se to nedalo nějak řešit. Slíbila, že rozsudky pošle večer, nejpozději druhý den ráno. Paní H. ale viděla, že kárně obviněná koncepty má. Pokud by kárně obviněná zaslala paní H. rozsudky ještě 1. 3. 2021, nebylo možné, aby v tento den byly i vypraveny, protože paní H. už odcházela ze soudu, večer rozsudky reálně vypravit nelze.

[18] K dotazu soudce zpravodaje, kdy oba rozsudky podepsala předsedkyně senátu, kárně obviněná uvedla, že asi v kanceláři na písemných vyhotoveních vytisknutých kancelářů, blíže však neví. Rozsudky poslala kanceláři e-mailem 2. 3. 2021 ráno a spisy donesla na kancelář až téhož dne odpoledne.

[19] Zástupce navrhovatelky se kárně obviněné dále ptal na okolnosti podpisu rozsudků předsedkyní senátu. Kárně obviněná zopakovala, že v době, kdy se rozsudky vypravovaly, nebyla na soudu. Podepsané rozsudky byly do spisu založeny 2. 3. 2021 odpoledne, kdy kárně obviněná přinesla spisy na kancelář, rozsudky byly vyhotoveny dle elektronických dokumentů, které kárně obviněná zaslala paní H. e-mailem. Předsedkyně senátu věděla, že má rozsudek podepsat, protože ji o to kárně obviněná požádala. Nijak nereagovala na to, že rozsudek podepisovala až 2. 3. 2021.

[20] Dále kárný senát provedl dokazování kontrolním spisem Spr 1921/2021 (**důkaz B**). Kárně obviněná k zápisu z porady administrativních zaměstnanců správního úseku ze dne 26. 5. 2021, který je založen v kontrolním spisu, uvedla, že na základě této porady se konala porada soudců, na které místopředseda soudu sdělil, že ví o více případech manipulací se záznamy v informačních systémech a že proběhne kontrola. Kárně obviněná se zeptala, co bylo předmětem této kontroly. Zástupce navrhovatelky k tomu uvedl, že kontrola probíhala v jiném senátu, který byl předmětem kárného řízení před jiným kárným senátem. Kromě kárně obviněné bylo jen jedno další zjištění, nakonec se ale ukázalo, že v tomto případě kancelář pouze špatně pochopila, kdy končí lhůta k vyhotovení rozhodnutí, k pochybení soudce nedošlo. K záznamu pohovoru místopředsedy soudu s kárně obviněnou soudkyně uvedla, že dozorčí úřednice Š. L., která záznam podepsala, nebyla přítomna celému rozhovoru.

[21] Kárný senát dále jako důkaz provedl spisy 9 A 180/2016 a 9 A 181/2016 (**důkaz A**). Kárně obviněná zdůraznila, že razítka kanceláře odpovídají skutečnosti, neboť uvádějí jako datum dojití do kanceláře a vypravení rozsudků 2. 3. 2021. Zástupce navrhovatelky upozornil, že referát k vypravení rozsudku je datován již k 1. 3. 2021. Soudce zpravodaj jej poučil, že podle judikatury kárného senátu je rozhodující datum předání spisu kanceláři, nikoli datum vyhotovení referátu. Kárně obviněná zopakovala, že 1. 3. 2021 přišla na kancelář pouze s koncepty rozsudků, nikoli s referáty, které byly založeny ve spisech.

[22] Kárný senát též provedl dokazování pracovním hodnocením kárně obviněné (**důkaz J**). Kárně obviněná uvedla, že statistika skončených věcí v pracovním hodnocení nijak nezohledňuje, že nemá asistenta.

[23] Dále kárný senát provedl jako důkaz osobní spis kárně obviněné (**důkaz H**), jehož součástí je výtka ze dne 30. 4. 2021 (samostatně též jako **důkaz G**). Kárně obviněná podotkla, že výtka je ve vztahu k jejímu kárnému provinění nerelevantní, protože byla vydána až po jeho spáchání. Navíc zahrnuje období, do kterého spadá projednávané kárné provinění. Kárně obviněná proto nerozumí tomu, proč překročení lhůty ve věcech 9 A 180/2016 a 9 A 181/2016 nebylo zahrnuto do výtky, když bylo zřejmé, že k němu došlo. Zástupce navrhovatelky uvedl, že při vydávání výtky vedení soudu vycházelo primárně z údajů v ISVKS, a zdůraznil, že předmětem řízení nejsou průtahy, nýbrž snaha kárně obviněné zakrýt překročení lhůty.

[24] Kárný senát provedl jako důkaz i stanovisko soudcovské rady (**důkaz I**).

[25] Kárně obviněná následně k doplňujícímu dotazu člena kárného senátu potvrdila, že i kdyby rozsudky paní H. zaslala dne 1. 3. 2021 večer, nebyly by v tento den vypraveny. Datum vypravení 1. 3. 2021 do systému zanesla paní H. poté, co jí soudkyně vysvětlila, že končí lhůta, a požádala ji, jestli by se s tím nedalo něco dělat. Výslovně ji nepožádala, aby v systému vyznačila datum vypravení 1. 3. 2021, ale rozumělo se to samo sebou. Kárně obviněná však přesně neví, jak se údaje v systému přesně zaznamenávají, nemohla tedy paní H. dát konkrétní instrukci. Záznam v systému vyšel z popudu kárně obviněné.

[26] Svědkyně L. H. v rámci své výpovědi (**důkaz F**) uvedla, že kárně obviněná přišla k ní do kanceláře, řekla jí, že má ten den dvě věci k vypravení, a zeptala se, zda by to nebylo možné nějakým způsobem vyřešit s tím, že rozsudky dodá druhý den. Svědkyně ví, že k podobnému postupu by docházet nemělo, ale považuje soudce za osoby nadřízené

a nedovolila by si jim odporovat. Kárně obviněné proto vyhověla s podmínkou, že jí rozsudky dodá hned druhý den ráno. Svědkyně v systému vyznačila rozhodnutí za vypravená s tím, že je zachována lhůta. Následující den ráno obdržela e-mail s rozhodnutími. Přílohy e-mailu si zkopírovala, vložila do programu, zkontrolovala pravopis, upravila záhlaví a odeslala rozhodnutí účastníkům řízení do datové schránky. Není si jistá, kdy dostala vyhotovení s podpisy předsedkyně senátu. Praxe je taková, že do kanceláře se dostane již podepsané rozhodnutí se spisem. Ve chvíli, kdy vypravovala rozsudky v posuzovaných věcech, je podepsané neměla, nevzpomíná si, jak se na ně dostal podpis předsedkyně senátu. Pamatuje si jen, že když vracela správní spis žalovanému, bylo ve spise podepsané rozhodnutí. Kárně obviněná svědkyni poděkovala a dala jí bonboniéru. Svědkyně událost oznámila po poradě konané v souvislosti s tím, že se na podobné pochybení přišlo u soudkyně M. Dozorčí úřednice L. referentky vyzvala, aby jí takové jednání po poradě soukromě oznámily, což svědkyně udělala. Nevzpomíná si, kdy porada proběhla. Následně o věci jednala s místopředsedou a dozorčí úřednicí. Svědkyně nijak postižena nebyla.

[27] K dotazu zástupce navrhovatelky svědkyně uvedla, že nezajišťovala podpis písemného vyhotovení rozsudků předsedkyní senátu. Na otázky kárně obviněné pak odpověděla, že se dříve neznaly, zastupovala tehdy kolegyni. Pro kárně obviněnou zpracovávala pouze tato dvě rozhodnutí, možná nějaké přípisy. Věděla, o co ji kárně obviněná žádá, že je třeba vyznačit v programu vypravení rozhodnutí, i když je neměla, aby byla v programu splněná lhůta. U svědkyně se podobné věci nedějí, pracuje na důchodové agendě. O jiných případech neslyšela. Kárně obviněná se s předsedkyní senátu v kanceláři nějak mýjela, svědkyně si nepamatuje, kdo kdy co podepisoval. Není si jistá, jestli rozsudky tiskla poté, co v nich zkontrolovala pravopis. Opravené rozsudky kárně obviněné zpátky neposílala.

[28] Soudce zpravodaj se následně ptal zástupce navrhovatelky na praxi, resp. kritéria při prodlužování lhůty pro vyhotovení rozhodnutí. Místopředseda soudu zdůraznil, že tento institut nelze nadužívat, nemůže jít o styl práce soudce. Zohledňuje zvýšený výkon soudce v konkrétním měsíci, obtížnost rozhodnutí, popřípadě nějaké nenadále nastalé soukromé poměry soudce. Dále zmínil, že dle aktuální judikatury Ústavního soudu musí být rozhodnutí vyhlašovaná bez jednání uveřejněna s nosnými důvody, což místopředseda bere v úvahu při rozhodování o prodloužení lhůty k písemnému vyhotovení rozhodnutí. Kárně obviněná opakovaně žádala o prodloužení lhůty v její poslední den, což místopředsedovi znemožňuje posoudit, zda důvody pro prodloužení existují. Od roku 2019 do února 2021 kárně obviněná skončila 148 věcí, z toho 72 rozsudkem, přičemž ve 29 případech jí byla prodloužena lhůta k vyhotovení. Místopředseda soudu předložil přehled toho, jakým způsobem lhůtu prodloužoval (kárný senát tuto listinu krátkou cestou předal kárně obviněné). Na podzim 2020 kárně obviněná lhůtu prodloužoval dvakrát, přičemž ji upozorňoval, že jde o rozhodnutí vyhlášená bez jednání. Vyzýval soudce, aby nepracovali na dluh a snížili počet případů, kdy musejí žádat o prodloužení lhůty. Poukázal na specifika správního soudnictví, která umožňují zpracovat koncept rozhodnutí dopředu.

[29] Na základě dotazu předsedy senátu popsal zástupce navrhovatelky systém přidělování asistentů soudcům správního úseku Městského soudu v Praze. Asistenty dostávají přednostně samosoudci, kteří pracují sami a některá rozhodnutí musejí vydávat v krátkých lhůtách. Mgr. T. má sice formálně napsané dva asistenty, jeden z nich

však fakticky pracuje pro soudkyni L., která je na stáži, avšak zdědila senát po soudci, který odešel, a očekává se, že zůstane. Na městském soudu narostl počet soudních oddělení v souvislosti s personálním posílením soudu, rozpočet soudu však znemožňuje přidělit asistenty všem soudcům, navíc je třeba brát ohled na soudce trestního a civilního úseku. V řadě správních senátů jsou pouze dva asistenti, soudci v některých z nich si asistenty střídají. Místopředseda se snažil vyhovět žádosti kárně obviněné o asistenta, ale další peníze od vedení soudu aktuálně nedostane. Soudcům bez asistentů byl snížen nápad na 80 %. Hlavním kritériem pro přidělování asistentů je, aby byli alespoň dva na senát, kritérium délky výkonu funkce je podpůrné. Ohledně žádosti kárně obviněné o prodloužení lhůty v jedné věci, která měla zmizet ze spisu, zástupce navrhovatelky odkázal na e-mail předsedkyni senátu JUDr. Ř., ve kterém ji informoval, že jej kárně obviněná požádala o prodloužení lhůty, ale nepředložila žádost podepsanou předsedkyní senátu, a že neshledal důvody pro prodloužení lhůty. Je věcí soudce, zda prodloužení lhůty založí do spisu, v dané věci se to pravděpodobně nestalo. Pandemickou situaci zohledňuje vedení soudu tak, že soudcům umožňuje práci z domova a nekontroluje jim docházku, je benevolentnější ve vztahu k počtu skončených věcí. L. H. nedostala výtku, ale dozorčí úřednice s ní měla poměrně drsný pohovor. Městský soud vede statistiky rozhodnutí, která byla vyhotovena po lhůtě. V těchto statistikách je vidět, kterých soudců se týkají. Nyní též kontroluje, zda byla rozhodnutí skutečně odeslána.

[30] Zástupce navrhovatelky dále navrhl provést tyto další listinné důkazy:

- K. přehled věcí, v nichž byla kárně obviněné v letech 2019 a 2020 prodloužena lhůta k vyhotovení rozhodnutí;
- L. tabulka s počty rozložení asistentských míst;
- M. e-mail adresovaný JUDr. Ř. ze dne 11. 3. 2021;
- N. e-mailová komunikace s předsedkyněmi senátů ohledně nedodržení lhůt k vyhotovování rozhodnutí na podzim 2020;
- O. docházka kárně obviněné za leden 2020 – 2021;
- P. přehled věcí vyřízených od 1. 12. 2020 do 28. 2. 2021;
- Q. přehled jednání senátů 9 A a 15 A v období od října 2020 do března 2021;
- R. e-mail od dozorčí úřednice ze dne 1. 4. 2021.

[31] Kárně obviněná navrhla, aby kárný senát provedl jako důkaz tyto listiny:

- S. e-maily ze dne 26. 2. 2021, kterými posílala L. H. elektronicky další tři rozhodnutí;
- T. e-mail od L. H. ze dne 2. 3. 2021;
- U. listiny týkající se prodloužení lhůty k rozhodnutí ze dne 10. 3. 2021 (výpisy z evidence LOTUS, fotografie spisu, *printscreen* ze systému);
- V. e-mailovou komunikaci kárně obviněné s místopředsedou soudu z podzimu 2020.

[32] Kárně obviněná dále zopakovala, že někteří služebně mladší soudci mají asistenty, a zdůraznila, že asistenti jsou přidělováni soudcům, nikoli senátům. Přidělování asistentů stážistům je zcela v rozporu s podstatou stáže, během níž má soudce osvědčit své schopnosti. Situaci, kdy je asistent formálně přidělen kmenovému soudci, ale fakticky jej využívá stážistka, kárně obviněná připodobnila k tomu, co jí návrh vytyká, neboť i v takové situaci údaje v rozvrhu práce odporují skutečnému stavu. Je velký rozdíl v tom, zda soudce má, či nemá asistenta. V rámci kontrol byla zjištěna i pochybení týkající

se hlasovacích protokolů, která se nijak neřešila. K tomu zástupce navrhovatelky uvedl, že šlo pouze o podepisování protokolů, nikoli o vypravování nepodepsaných rozhodnutí.

[33] Z důkazů, které strany řízení označily na jednání, provedl kárný senát pouze e-mail od L. H. ze dne 2. 3. 2021 (**důkaz T**), navržený k důkazu kárně obviněnou. Ostatní listiny považoval za nadbytečné, neboť tvrzení, které jimi účastníci řízení chtěli prokázat, nesouvisí se skutkem, jenž je předmětem tohoto řízení.

[34] Zástupce navrhovatelky v závěrečné řeči shrnul, že kárně obviněná úmyslně naplnila skutkovou podstatu kárného provinění popsaneho v kárném návrhu.

[35] Kárně obviněná v závěrečné řeči opětovně poukázala na nedostatky ve skutkové větě kárného návrhu. Z provedeného dokazování vyplynulo, že paní H. neinstruovala, pouze se na ni obrátila s prosbou o vyřešení nastalé situace, a že nemohla vyhotovit rozsudek až dne 2. 3. 2021, jak je uvedeno v návrhu. Shrnula obsah výpovědi svědkyně a zdůraznila, že pro ni svědkyně vykonávala více úkonů než jen ty, které jsou předmětem návrhu. Pochybení kárně obviněné bylo pouze evidenčního charakteru v aplikaci, která není veřejně přístupná, spis byl veden v souladu se skutečností. Kárně obviněná si své pochybení uvědomuje a velice ji mrzí. Zopakovala, že nikdy předtím ani poté se takového pochybení nedopustila. Nebylo prokázáno, že by její pochybení zasáhlo do práv účastníků řízení jinak než v podobě průtahů v řádu hodin. V návrhu zcela chybí skutečnosti, které jsou významné pro posouzení celkového kontextu událostí (pandemie onemocnění covid-19 a její dopad do pracovního života, distanční výuka nezletilého dítěte kárně obviněné). Kárně obviněná od října 2020 do března 2021 zastupovala v senátu 15 A, v němž se podílela na rozhodování 72 věcí. Ve správním soudnictví není rozdíl ve stylu práce předsedy a členů senátu, kárně obviněná se plnohodnotně podílela na činnosti dvou senátů. Nebyl jí přidělen asistent, ačkoli o něj opakovaně žádala a měli jej i stážisti. V tomto směru kárně obviněná znovu poukázala na to, že v rozvrhu práce byli kmenovému soudci přiděleni dva asistenti, z nichž jeden ve skutečnosti pracuje pro stážistku, což je prakticky totéž pochybení, jako to, které navrhovatelka vytýká soudkyni. Posuzované jednání spadá do období, kterého se týká výtka udělená kárně obviněné, a není proto zřejmé, proč toto jednání nebylo do výtky zahrnuto. Kárně obviněná též znovu poukázala na žádost o prodloužení lhůty, která se ztratila ze spisu. Zdůraznila nutnost posuzovat všechny okolnosti ve svém souhrnu. Snažila se situaci řešit, již na podzim 2020 žádala o schůzku, ale bez výsledku. Akceptovala, že již nemůže žádat o prodloužení lhůty k vyhotovení rozsudků. Uznává, že její systém práce nebyl úplně vhodný, nebyla však jediná. Lhůta k vyhotovení byla běžně prodlužována, soudcům nebylo nic vytýkáno. Kárně obviněná odkázala na rozhodnutí Nejvyššího správního soudu ve věci sp. zn. Nao 173/2020, které se rovněž týkalo manipulace se spisovým materiálem na Městském soudu v Praze, a upozornila, že toto pochybení zůstalo ze strany kárné navrhovatelky bez povšimnutí. S odkazem na judikaturu kárného soudu upozornila, že kárným proviněním není každé porušení povinností soudce, důležité je, aby toto pochybení dosáhlo určité intenzity. Škodlivost jednání vytýkaného soudkyni nedosahuje intenzity kárného provinění, a proto navrhuje, aby ji kárný soud obvinění zprostil.

IV. Hodnocení kárného soudu

IVa. Skutková zjištění

[36] Při zjišťování skutkového stavu věci vyšel kárný soud zejména ze soudních spisů (**důkaz A**), z kontrolního spisu Spr 1921/2021 a v něm obsažených listin (**důkaz B**), včetně e-mailové komunikace mezi kárně obviněnou a referentkou z 2. 3. 2021 (**důkaz T**) a z výsledků kárně obviněné (**důkaz K**) a referentky L. H. (**důkaz F**).

[37] Z listinných důkazů vyplývá, že v obou věcech, jež jsou předmětem kárného návrhu, bylo v systému ISVKS (aplikace „kalendář jednání“) vyznačeno, že rozhodnutí byla soudkyní předána kanceláři v pondělí dne 1. 3. 2021, tedy v poslední den lhůty k jejich odeslání (§ 54 odst. 3 s. ř. s.), s tím, že téhož dne byla rozhodnutí rovněž vypravena (odeslána). Z doručenek o zaslání rozsudků žalovanému a právním zástupcům žalobců a osob zúčastněných prostřednictvím datových schránek však jednoznačně plyne, že rozsudky byly v obou případech odeslány 2. 3. 2021 v dopoledních hodinách. Z referátů v obou soudních spisech na č. l. 9 A 180/2016 - 140 a na č. l. 9 A 181/2016 - 139 vyplývá, že jsou datovány dnem 1. 3. 2021 s podpisem kárně obviněné a na prezenčním razítku kanceláře je uvedeno datum došlo 2. 3. 2021 a vypraveno 2. 3. 2021.

[38] V kontrolním spisu (**důkaz B**) je rovněž založen zápis z porady administrativních zaměstnanců správního úseku konané dne 26. 5. 2021 (podepsaný dozorčí úřednicí L.), z něhož plyne, že na závěr dané porady se referentka soudní kanceláře L. H. svěřila dozorčí úřednici Š. L. s tím, že v době, kdy zastupovala v soudním oddělení 9 A/Ad/Af, se za ní dostavila kárně obviněná a požádala ji, zda by vyznačila v jednacím kalendáři vypravení rozhodnutí u sp. zn. 9 A 180/2016 a 9 A 181/2016 ve lhůtě dne 1. 3. 2021, přičemž spisy k vypravení předala kanceláři až 2. 3. 2021. To samé plyne i ze záznamu o pohovoru místopředsedy se jmenovanou referentkou ze dne 28. 6. 2021 (samostatně také jako **důkaz C**), který je v kontrolním spisu rovněž založen (podepsaný dozorčí úřednicí L. a místopředsedou soudu Sabolem). V záznamu je dále uvedeno, že soudkyně referentce přinesla za vyhovění žádosti čokoládu. Skutečnost, že byla písemná vyhotovení rozsudků předána kanceláři až 2. 3. 2021 ráno, potvrzuje i ve spisu založená e-mailová komunikace (samostatně také jako **důkazy E a T**), z níž plyne, že kárně obviněná zaslala 2. 3. 2021 v 7.54 hodin referentce e-mailovou zprávu s předmětem „k vypravení – děkuji moc S.“, k níž byly přiloženy dva soubory ve formátu .doc s názvy odpovídajícími písemným vyhotovením rozhodnutí v daných věcech.

[39] Popsaný průběh v podstatě potvrdily ve svých výpovědích před kárným soudem i referentka L. H. (**důkaz F**) a kárně obviněná (**důkaz K**). Z těchto výpovědí vyplývá, že kárně obviněná přišla dne 1. 3. 2021 za L. H., sdělila jí, že ve věcech 9 A 180/2016 a 9 A 181/2016 nestíhá dokončit rozsudky ve lhůtě, která končila právě v tento den, a požádala ji, zda by se tato situace nedala nějak řešit. L. H. na základě této žádosti vyznačila v ISVKS vypravení rozhodnutí již k 1. 3. 2021, aniž jí kárně obviněná písemná vyhotovení rozhodnutí skutečně předala. Dle domluvy kárně obviněná zaslala svědkyni konečné verze obou rozsudků dne 2. 3. 2021 ráno e-mailem, svědkyně je formálně upravila a odeslala účastníkům řízení.

[40] Kárný soud má tudíž za prokázanou podstatu jednání popsaného v kárném návrhu. Na základě dokazování však upřesnil popis skutku. Jak kárně obviněná opakovaně upozorňovala, z provedeného dokazování skutečně nevyplynulo, že by referentku přímo *instruovala* k tomu, aby v ISVKS vyznačila datum vypravení rozhodnutí 1. 3. 2021 (v tom smyslu, že by jí dala jednoznačný pokyn k takovému postupu). Kárný soud upravil

skutkovou větu tak, aby lépe odrážela, jak průběh událostí popsala svědkyně i kárně obviněná (tedy že kárně obviněná svědkyni požádala o pomoc v souvislosti s končící lhůtou pro vyhotovení rozsudků a že jí referentka kolegiálně v rámci dobrých vztahů ochotně vyhověla). Na podstatě vytýkaného jednání se však nic nemění, neboť ani kárně obviněná nepopírala, že jediným způsobem, jak jí mohla L. H. pomoci (tedy vyhovět její žádosti), bylo právě vyznačení data vypravení rozsudků k poslednímu dni lhůty, tedy k 1. 3. 2021 přesto, že k němu v ten den ve skutečnosti nedošlo.

[41] Další okolnosti, na které účastníci řízení upozorňovali (způsob, jakým místopředseda Městského soudu v Praze nakládal s žádostmi kárně obviněné o prodloužení lhůty, zmizení žádosti o prodloužení lhůty v jiné věci ze spisu či otázka, kdy rozsudky v posuzovaných věcech podepsala předsedkyně senátu) nejsou pro posouzení kárné odpovědnosti soudkyně za skutek popsany v návrhu relevantní.

IVb. Lhůta pro podání návrhu

[42] Dle § 9 odst. 1 kárného zákona musí být návrh na zahájení kárného řízení podán nejpozději do šesti měsíců ode dne, kdy se navrhovatel dozvěděl o skutečnostech týkajících se kárného provinění, které jsou rozhodné pro podání návrhu; nejpozději však do tří let ode dne spáchání kárného provinění. Kárný soud připomíná, že subjektivní lhůtu v kárném řízení je nutno odvozovat od okamžiku, kdy se navrhovatel o jednání, pro které se rozhodl kárné řízení zahájit, skutečně dozvěděl, případně od okamžiku, kdy mu informace o tomto jednání byly předloženy (dostaly se do jeho sféry) v takové formě, že mohl toto jednání bez pochybností identifikovat (viz např. rozhodnutí Nejvyššího správního soudu jako soudu kárného ze dne 18. 1. 2012 č. j. 11 Kss 18/2011 - 251, ve věci *Kozák*).

[43] Kárný soud konstatuje, že v nyní projednávané věci nenastala pochybnost o dodržení lhůt stanovených § 9 odst. 1 kárného zákona. Soudkyně se jednání dopustila na začátku března 2021, tedy v loňském roce, a z návrhu a předložených listin jednoznačně vyplývá, že se navrhovatelka o jednání dozvěděla v průběhu května a června 2021. Návrh byl přitom podán 4. 8. 2021, tedy zjevně v rámci subjektivní šestiměsíční lhůty.

IVc. Objektivní stránka kárného provinění

[44] Podle § 87 odst. 1 zákona o soudech a soudcích je kárným proviněním soudce zaviněné porušení povinností soudce, jakož i zaviněné chování nebo jednání, jímž soudce narušuje důstojnost soudcovské funkce, nebo ohrožuje důvěru v nezávislé, nestranné, odborné a spravedlivé rozhodování soudů. Jak kárný senát dovodil v bodech 68 až 75 rozhodnutí ze dne 11. 10. 2021 č. j. 11 Kss 2/2021 - 152, ve věci *Mazurková*, o kárné provinění se jedná tehdy, pokud soudce zaviněným porušením svých povinností způsobí zákonem předvídaný následek, tedy naruší důstojnost soudcovské funkce či ohrozí důvěru v nezávislé, nestranné, odborné a spravedlivé rozhodování soudů. Zaviněné porušení povinností i následek přitom tvrdí a prokazuje kárný navrhovatel.

[45] Podle § 54 odst. 3 s. ř. s. *soud vyhotoví rozsudek nejpozději do jednoho měsíce od vyhlášení a učiní potřebná opatření k doručení stejnopisu rozsudku účastníkům do vlastních rukou a k doručení osobám na řízení zúčastněným. Tuto lhůtu může předseda soudu*

ze závažných důvodů prodloužit, nejvýše však o dva měsíce. Obdobné ustanovení pro občanské soudní řízení stanoví § 158 odst. 4 o. s. ř.: *Jestliže stejnopis vyhotovení rozsudku nebyl doručen podle odstavce 3 (tj. při skončení jednání), je třeba jej účastníkům, popřípadě jejich zástupcům odeslat ve lhůtě třiceti dnů ode dne vyhlášení rozsudku. Předseda soudu je oprávněn tuto lhůtu prodloužit až o dalších šedesát dnů.* Dále uvedená kárná judikatura se vesměs týká výkladu § 158 odst. 4 o. s. ř., pro obdobné znění § 54 odst. 3. s. ř. s. je však použitelná i na vyhotovování rozhodnutí ve správním soudnictví.

[46] V nyní projednávané věci jednání soudkyně souvisí s tím, že ve dvou věcech nedodržela jednoměsíční lhůtu stanovenou § 54 odst. 3 s. ř. s. k vyhotovení rozsudků a učinění potřebných opatření k jejich doručení. Písemná vyhotovení rozsudků totiž prokazatelně předala kanceláři až den po uplynutí lhůty, přičemž nedodržení lhůty je soudci obecně přičitatelné právě do okamžiku předání vyhotoveného rozhodnutí k vypravení (viz rozhodnutí Nejvyššího správního soudu jako soudu kárného ze dne 22. 10. 2014 č. j. 13 Kss 5/2014 - 122, ve věci *Hašana*). Pokud by jednání kárně obviněné spočívalo pouze v tomto nedodržení lhůty v pouhých dvou spisech, šlo by o prohrěšek s tak minimálními dopady, že by se jen stěží dal vnímat jako kárné provinění. Doba, po kterou byla soudkyně nečinná, totiž přísně vzato nedosahuje ani jednoho celého dne (k pojetí skutku spočívajícího v nedodržení lhůt k vyhotovování rozhodnutí viz rozhodnutí Nejvyššího správního soudu jako soudu kárného ze dne 21. 1. 2019 č. j. 11 Kss 7/2018 - 207, ve věci *Maxa III*). Kárné řízení je *ultima ratio*, a proto má své místo pouze u typově závažnějších prohrěšků soudců, jimiž ojedinělé případy překročení lhůty k vyhotovení rozhodnutí v řádech několika dnů nejsou (srov. již citované rozhodnutí ve věci *Mazurková*, bod 90). Tím spíše není samo o sobě kárným proviněním překročení lhůty o několik hodin v pouhých dvou věcech.

[47] Kárně obviněná se však nedopustila prostého nedodržení lhůty, to ostatně samo o sobě nebylo předmětem kárného návrhu, nýbrž činila kroky ve snaze uvedené pochybení zakrýt úpravou údajů v systému ISVKS, a to tak, že se obrátila na referentku s problémem končící lhůty a požádala ji o pomoc, načež referentka v systému vyznačila předání a vypravení rozsudků ke dni 1. 3. 2021 (poslední den lhůty), ačkoliv kárně obviněná písemná konečná vyhotovení dodala až 2. 3. 2021. S tímto řešením byla kárně obviněná srozuměna; pro závěr o kárném provinění pak již není podstatné, zda toto řešení přímo iniciovala, anebo je akceptovala jako způsob řešení v rámci kolegiální pomoci ze strany referentky. Kárný soud v daném kontextu připomíná svou dřívější judikaturu, dle níž „soudci nelze vyčítat, že při svém rozhodování dělá v určité míře chyby. I on je chybujícím, omylným člověkem a jistá míra chybovosti je vlastní každé lidské činnosti. Pokud se však soudce již chyby dopustí, (...), má k odstranění takové chyby použít prostředky, které k tomu zákon stanovuje, a nikoli je odstraňovat svévolně protizákonným postupem. Je třeba přiměřené shovívavosti při posuzování chyb; na druhé straně však je třeba přísnosti v situaci, kdy chyby, jež se staly, jsou zatajovány (např. manipulací se spisovým materiálem či jeho falšování) nebo dodatečně opravovány nezákonnými postupy (...)“ (rozhodnutí Nejvyššího správního soudu jako soudu kárného ze dne 11. 4. 2018 č. j. 16 Kss 6/2017 - 201, ve věci *Sedláková*).

[48] Jestliže soudce nestíhá vyhotovit rozhodnutí ve lhůtě, je zákonným prostředkem k řešení situace ve správním soudnictví žádost předsedovi (pověřenému místopředsedovi) o prodloužení lhůty, s níž počítá přímo § 54 odst. 3 s. ř. s. Domluva s kanceláří, aby uvedla

nepravdivé údaje do systému, oproti tomu správným řešením jednoznačně není. Trvat na správnosti dat v soudních evidencích přitom není samoúčelné, neboť bez nich by předsedové soudů nemohli efektivně dbát o to, aby v řízeních vedených u jejich soudů nedocházelo ke zbytečným průtahům, kteroužto povinnost mají výslovně stanovenou zákonem o soudech a soudcích (§ 124 odst. 2 předseda Nejvyššího soudu, § 125 odst. 2 předseda vrchního soudu, § 126 odst. 2 předseda krajského soudu a § 127 odst. 2 předseda okresního soudu). Nesprávné evidování dat v systému, jenž slouží mimo jiné ke kontrole dodržování lhůt, pak výkon dohledu podstatně komplikuje, čímž zasahuje do řádného fungování soudnictví.

[49] Jednání soudkyně má kromě uvedeného i další rovinu. Jak vyplývá ze zákona o soudech a soudcích a z judikatury kárného soudu, soudce se musí zdržet „všeho, co by mohlo narušit důstojnost soudcovské funkce nebo ohrozit důvěru v nezávislé, nestranné a spravedlivé rozhodování soudů. Funkce soudce představuje v profesním i mimoprofesionálním působení pozici ústavního činitele, u které je naprosto nezbytné vyžadovat co nejprísnejší plnění zákonných povinností, které jsou s výkonem této funkce spojeny“ (rozhodnutí Nejvyššího správního soudu jako soudu kárného ze dne 18. 2. 2015 č. j. 13 Kss 6/2014 - 138, ve věci *Čonka*). Dále v citovaném rozhodnutí kárný soud rovněž uvedl, že „společenské požadavky kladené na soudce oprávněně vyžadují, aby tuto veřejnou funkci vykonávaly osoby, u nichž bude možno plnění zákonných povinností jak v rovině odborně profesní, tak i morálně osobnostní, předpokládat a očekávat.“ Kárný soud shledává, že s výše popsány vysokými standardy kladenými na osobu soudce nekoresponduje, pokud soudkyně ze své autority zaměstnankyni soudní kanceláře, která se vůči ní pochopitelně cítí v podřízeném postavení, byť i zdvořile žádá, aby zapsala do evidence časový údaj odporující skutečnému stavu tak, aby z evidence nebylo možné dovodit, že nestihla lhůtu k vyhotovení rozsudku. Takovým jednáním kárně obviněná nepochybně narušila důstojnost soudcovské funkce, a především ohrozila důvěru v nezávislé, nestranné, odborné a spravedlivé rozhodování soudů.

[50] K obdobnému závěru kárný soud ostatně dospěl již v rozhodnutí ze dne 23. 11. 2021 č. j. 13 Kss 4/2021 - 165, ve věci *Michorová*. V dané věci kárně obviněná soudkyně rovněž požádala pracovnice soudní kanceláře, aby v jednacím kalendáři v několika věcech vyznačily jiné datum vypravení písemného vyhotovení rozsudku tak, aby ze systému ISVKS nebylo patrné, že soudkyně nedodržela lhůtu dle § 54 odst. 3 s. ř. s. Konkrétně kárný soud v bodu 35 citovaného rozhodnutí uvedl, že kárné provinění spočívající v popsaném postupu „představuje nepochybně poklesek, v jehož důsledku byla porušena povinnost soudce se zdržet všeho, co by mohlo narušit důstojnost soudcovské funkce nebo ohrozit důvěru v nezávislé, nestranné a spravedlivé rozhodování soudů.“

[51] Pokud jde o námitku kárně obviněné, že vytýkané jednání nebylo zahrnuto do výtky, když k němu došlo v tomtéž období, které zahrnovala výtka, upřesňuje kárný soud, že výtka řešila typově jiné skutky – překročení lhůt k vypravení rozsudků, než který je nyní soudkyni kladen za vinu. Nadto i kdyby šlo i v tomto případě o průtahy v řízení, došlo k nim v době, která nebyla později udělenou výtkou pokryta, tj. doba od 1. 3. 2021 do 2. 3. 2021, zatímco ve výtce jí předcházelo období od 30. 11. 2020 do 15. 12. 2020 a následovalo období od 10. 3. 2021 do 11. 3. 2021. Pokud tedy touto námitkou kárně obviněná zamýšlela zpochybnit přípustnost kárného návrhu pro porušení principu *non bis in idem*, je zřejmé, že nešlo o totožné skutky, resp. období nečinnosti.

IVd. Subjektivní stránka kárného provinění

[52] Podmínkou kárné odpovědnosti soudce dle § 87 odst. 1 zákona o soudech a soudcích je zaviněné porušení povinností, zákon však nevylučuje žádnou z forem zavinění. Kárného provinění se proto lze dopustit i z nedbalosti, a to i nedbalosti nevědomé, přičemž stanovení konkrétního stupně nedbalosti není pro závěr o vině nezbytné (viz např. rozhodnutí kárného soudu ze dne 24. 11. 2010 č. j. 11 Kss 8/2009 - 51, ve věci *Mach*).

[53] Z průběhu jednání kárně obviněné, jak bylo tvrzeno a prokázáno, dle kárného soudu zřetelně plyne, že jednala úmyslně. Věděla, že nestihá ve lhůtě vyhotovit a předat kanceláři dva rozsudky, a proto referentku požádala o pomoc a, jak již bylo uvedeno, byla v tu chvíli srozuměna s tím, že referentka v systému vyznačí data v rozporu se skutečností. Motivací pro takové jednání mohlo být jediné to, aby nebylo z evidence zřetelné, že soudkyně zákonou lhůtu nedodržela. Podmínka zavinění je tedy naplněna.

IVe. Kárné opatření

[54] Jak kárný soud přdestřel již v části IVc. Objektivní stránka kárného provinění, v případě kárně obviněné neshledává závažnost jejího konání v samotném nedodržení lhůty k vyhotovení rozsudků. Její kárné provinění spočívá v zadávání nepravdivých údajů do systému ISVKS, zřejmě s cílem své primární pochybení (překročení lhůty) skrýt. V tom se kárný soud shodl s navrhovatelkou. Kárný soud však zohlednil, že toto kárné provinění má vzhledem ke skutkovým okolnostem tohoto případu malou závažnost.

[55] Především, jednání kárně obviněné vůbec nezasáhlo do práv účastníků a osob zúčastněných na řízení, neboť všichni obdrželi konečné znění rozsudků hned dopoledne následujícího dne po uplynutí měsíční lhůty od jejich vyhlášení. I pokud by soudkyně předložila písemná vyhotovení už 1. 3. 2021 odpoledne v pracovní době kanceláře, je podle kárného soudu pravděpodobné, že by byla kanceláři beztak rozeslána až 2. 3. 2021 ráno či dopoledne, jak se nakonec i stalo (ostatně i kárně obviněná označila za nemožné, aby byly rozsudky vypraveny ještě 1. 3. 2021, a zástupce navrhovatelky toto tvrzení nepopíral). Současně v řízení nevyšlo najevo, že by se soudkyně kdy dopustila dalšího takového „koluzního“ jednání. Jde tedy o zjevně zkratkovitou reakci, jíž chtěla soudkyně předejít nepříjemné situaci zanedbatelného překročení zákonné pořádkové lhůty, kterou by musela řešit s vedením soudu, způsobem, který se jí i referentce soudní kanceláře zřejmě v tu chvíli jevil jako jednoduchý a praktický. To vše hodnotí kárný soud jako polehčující okolnosti. Výrazně nižší závažnost jejího jednání co do četnosti jednotlivých „útoků“ (v trestněprávní terminologii) a jejich následků vyplývá i ze srovnání s podobným případem její kolegyně u Městského soudu v Praze, v němž jiný kárný senát rozhodl o uložení kárného opatření v podobě snížení platu o 20 % na dobu 6 měsíců (výše citovaná věc *Michorová*).

[56] Dále vzal kárný soud do úvahy jako polehčující okolnost, že kárně obviněná stojí před kárným soudem za svou kariéru poprvé (obdobně rozhodnutí kárného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 5. 12. 2011 č. j. 11 Kss 7/2011 - 51, ve věci *Rossi*, nebo ze dne 10. 6. 2019 č. j. 11 Kss 1/2019 - 87, ve věci *Fialová*). Kárný soud nepřehlédl, že soudkyni byla dne 30. 4. 2021 udělena výtka č. j. Spr 1303/2021 podle § 88a zákona

o soudech a soudcích za pozdní vyhotovení celkem sedmi rozsudků. Tato výtka však byla soudkyni udělena až poté, co se dopustila nyní projednávaného skutku, tento skutek tedy nelze hodnotit jako recidivu svého druhu, či lépe řečeno jako projev neochoty či neschopnosti soudkyně se z výtky poučit a chybu neopakovat. Ostatně aniž by ji k tomu musel nabádat kárný soud, soudkyně sama svou praxi změnila, uvedeného jednání se již nedopustila a svou práci uspořádala tak, aby napříště eliminovala nutnost žádat o prodloužení lhůty k vyhotovení rozhodnutí. Kárný soud zároveň v osobním spisu kárně obviněné ověřil, že s ní od roku 2008, kdy nastoupila do funkce soudkyně, nebyl řešen žádný jiný problém.

[57] Pokud jde o pracovní hodnocení od místopředsedy Městského soudu v Praze, kárný soud je ve vztahu k výkonosti soudkyně neshledává jako dostatečně vypovídající, neboť se v něm na jedné straně uvádí, že soudkyně měla v letech 2019 a 2020 výkon pod průměrem, na straně druhé z něj plyne, že jí nebyl přidělen asistent. Z toho důvodu pak má, stejně jako jiní soudci bez asistenta, od 1. 1. 2021 nápad o 20 % snížený, přičemž za prvních devět měsíců roku 2021 již má výkon průměrný či dokonce lehce nadprůměrný. Jelikož však z dodaných údajů není zřejmé, zda jsou uvedené průměrné nápady a výkony počítány ve vztahu ke všem soudcům či pouze ve vztahu k soudcům bez asistentů, lze z údajů vyčíst pouze to, že soudkyně výkonem ani nezaostává, ani výrazně nevyniká. Nižší výkon po přeložení z civilního úseku na úsek správního soudnictví je navíc pochopitelný s ohledem na náročnost změny agendy a čas nutný k jejímu osvojení. Argumentace v hodnocení ve vztahu k problémům s dodržováním lhůty k vyhotovení rozhodnutí se překrývá s obdobnou argumentací ve výtce udělené soudkyni, a proto ji kárný soud dále nezohledňoval. Toto pracovní hodnocení soudkyni tedy ani nepřitížilo, ani neulehčilo.

[58] Jako polehčující okolnost vzal kárný soud naopak v úvahu stanovisko soudcovské rady Městského soudu v Praze, z něhož plyne, že kárně obviněná se stala kmenovou soudkyní správního úseku od 1. 6. 2019. Při hodnocení její výkonnosti je tudíž zapotřebí přihlédnout k epidemii probíhající v letech 2020 a 2021 a k souvisejícím okolnostem – nouzový stav, práce z domova a distanční výuka (kárně obviněná má nezletilé dítě na prvním stupni základní školy). Soudkyně i přes tyto komplikace své povinnosti plnila, jak se ostatně od soudkyně očekává. Od října 2020 až do konce března 2021 však vedle působení v devátém senátu rovněž zastupovala z důvodu dlouhodobé nepřítomnosti za soudce patnáctého senátu. Do úpravy rozvrhu práce tak několik měsíců vykonávala funkci soudce ve dvou senátech. Dlouhodobá zátěž soudkyně spolu s její opakovanou nemocí proto mohly dle soudcovské rady přispět k tomu, že ve věcech řešených ve výše zmíněné výtce a v nyní projednávaném kárném návrhu nedodržela lhůtu k vypravení rozhodnutí. Kromě vypočtených případů kárně obviněná vyhotovovala a vyhotovuje rozhodnutí v přidělených věcech včas. Soudcovská rada dále uvedla, že jí nejsou známy žádné stížnosti na činnost soudkyně a že v souvislosti s ní dosud neprojednávala žádné skutečnosti.

[59] Kárný soud není vázán návrhem kárného opatření, představa navrhovatelky však může sloužit jako východisko pro úvahy kárného soudu o adekvátním kárném opatření (rozhodnutí ze dne 23. 9. 2019 č. j. 11 Kss 3/2019 - 77, ve věci *Neumann II*, bod 58). Navrhovatelka žádala uložit kárně obviněné nejprísrnější možné finanční kárné opatření, a to snížení platu o 30 % na jeden rok s tím, že dle jejího názoru lze obecně uvažovat i o uložení kárného opatření odvolání z funkce soudkyně. K tomu však kárný

soud konstatuje, že takový návrh je vzhledem ke všem okolnostem případu i dosavadním precedentům zcela zjevně přepjatý, a proto z něj vyjít nelze. V této souvislosti se kárný soud pozastavil nad tím, že na uvedeném návrhu kárná navrhovatelka ústy svého zástupce setrvala i na jednání, přestože jí již bylo známo nedávné rozhodnutí jiného kárného senátu ve věci jiné soudkyně na témže úseku Městského soudu v Praze, jíž bylo za mnohem závažnější jednání uloženo podstatně mírnější kárné opatření na úrovni jedné třetiny zákonného rozpětí (již citovaná věc *Michorová*).

[60] Kárný soud nepochybuje o tom, že – zpětně nazíráno – musí být soudkyni zřejmé, že její zkratkovitou reakci ve snaze kamuflovat chybu nelze označit jinak a přiléhavěji než jako zcela zbytečnou hloupost, kterou si přivodila kárné řízení. Překročení pořádkové lhůty k odeslání rozhodnutí o několik hodin ve dvou věcech, bez jakéhokoliv vlivu na práva účastníků řízení, by totiž samo o sobě nemohlo být vůbec kárným proviněním. Nebýt onoho pokusu chybu zakrýt, nikdo rozumný by se takovou banalitou snad nezabýval (a pokud ano, pak jen ústní, popřípadě při závažnějších okolnostech písemnou výtkou podle § 88a zákona o soudech a soudcích). Lze též pochybovat, že by bylo procesně efektivní, aby kvůli několikahodinovému prodlení soudce na samém konci lhůty inicioval formální postup podle § 54 odst. 3 s. ř. s. a písemně žádal předsedu soudu o tak zanedbatelné prodloužení pořádkové lhůty k odeslání rozhodnutí, nemluvě o tom, že by pracovní zaneprázdněný předseda mohl takovou žádost považovat v lepším případě za nepovedený vtíp, v horším za provokaci či plýtvání časem a lidskými zdroji.

[61] Přestože se snadno hodnotí situace s odstupem z perspektivy „generálů po bitvě“, je zřejmé, že soudkyně měla v dané situaci, pokud nic jiného, předat rozsudky kanceláři, co nejdříve to bylo možné, byť s vědomím, že se již nic nedá dělat s tím, že zákonná lhůta uplynula. Ideálně pak měla poté, co zjistila, že v poslední den lhůty nestihne rozsudky kanceláři předat, o této skutečnosti telefonicky či e-mailem informovat předsedkyni soudu, resp. pověřeného místopředsedu soudu, jakkoli jí to mohlo být i s ohledem na její dřívější osobní zkušenost nepříjemné, omluvit se za své pochybení a sdělit, že rozsudky jsou před dokončením a kanceláři je předá nejpozději následující den, popřípadě požádat formálně o prodloužení lhůty, pokud by prodlení mělo být delší.

[62] Kárný soud tudíž dospěl k závěru, že veřejné projednání kárného provinění a jemu věnovaná pozornost odborné i laické veřejnosti je zcela postačující, neboť je pro kárně obviněnou samo o sobě citelnou sankcí, jež jí v dalším profesním životě bude motivovat k tomu, aby důsledně dbala na dodržování lhůt k vyhotovování rozsudků, případný nedostatek času řešila v předstihu řádnými postupy, a když už by k nějaké chybě v tomto směru došlo, aby ji otevřeně přiznala, vedení soudu o ní co nejdříve informovala, v rámci svých možností a po projednání s vedením soudu ji napravila a sebevědomě a zodpovědně čelila jejím následkům. Proto kárný soud rozhodl o upuštění od uložení kárného opatření podle § 19 odst. 1 kárného zákona ve spojení s § 88 odst. 3 zákona o soudech a soudcích.

P o u č e n í: Odvolání proti tomuto rozhodnutí **n e n í** přípustné.

V Brně dne 10. ledna 2022

JUDr. Jiří Zavázal

předseda kárného senátu